

OŚWIECICIELKA (2) *sb f*

V sg oświ(e)cici(e)lko (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ta, która uczy, oświeca (o Matce Bożej) [kogo] (2) : Wefel lie wípomożycielko/ mizernych poćiefzycielko. Oświećicielko [!] wżyftkich ludzi. KrowObr 177, 218.

MMk